

JOGALKOTÁS.

Uj jogszabályok, Az 1934. december hó 21-én hatályba lépett 1934. évi 185.536/XIII. a. P. M. számú rendelet értelmében a kir. adóhivatal által kiállítandó földadó elengedési tanusítványért a kérelmet a gazdaadós a községi elöljáróságnál (városi adóhivatalnál) terjeszti elő. A községi elöljáróság (városi adóhivatal) a kérelmet tartalmazó bélyegmentes beadványt (jegyzőkönyvet) a rendeletben meghatározott adatokkal felszerelve 3 nap alatt a kir. adóhivatalhoz felterjeszteni köteles. Ha a tanusítvány kiállítását kérő aszálykárt szenvedett gazdaadós elengedett földadója az 1934. évre kivetett földadó legalább egyharmad részét nem éri el, a községi elöljáróság (városi adóhivatal) a kérelmet az ok megjelölésével visszautasítja. Ha a tanusítvány kiállítását kérő az 1934. évben tartós szárazság (aszály) címen földadó elengedésben nem részesül, mert a káresetet földadó elengedés céljából bejelenteni elmulasztotta, vagy elkésés miatt bejelentését visszautasították, úgy a községi elöljáróság állapítja meg a gazdaadós veteményeiben okozott kárt az idézett rendelet 4. §-a szerint. A kir. adóhivatal az így megállapított adatokat felülvizsgálja és az illetékmentesen kiállított tanusítványt legkésőbb a beadvány hozzáérkezését követő 3 nap alatt a gazdaadósnak megküldi. A tanusítvány kiállítása kérdésében felmerülő minden vitás kérdésben végső fokon a kir. pénzügyigazgatóság határoz.

Az így keletkezett tanusítvány kiállítása esetében is csak akkor van helye a felfüggesztés meghosszabbításának, ha a bíróság a helyi bizottság újabb véleményének meghallgatása után megállapítja, hogy az aszálykár olyan súlyos volt, hogy az adós a védettség fenntartásához szükséges fizetéseket nem teljesíthette. Míg a bíróság a 4150/1934. M. E. sz. r. 5. §-a esetében a felfüggesztés iránti kérelem tárgyában a helyi bizottság véleményét csak abban az esetben szerzi meg, ha az adós által előadott adatok alapján, a kérelem teljesítését valószínűnek találja, addig ebben a különös esetben a helyi bizottság csak akkor hallgatóandó meg, ha az adóhivaltól eredő tanusítvány a földadó legalább egyharmad részének elengedését indokoló kár fennforgását igazolja. Az adóhivatali tanusítvány a károkozó körülmények fennforgását igazolja csupán, ami nem zárja ki, hogy a gazdálkodás eredménye elegendő a szükséges fizetések teljesítésére.

Az 1934. december hó 23-án hatályba lépett 8500/1934. M. E. számú rendelet. (Bp. K. 288. szám.)

A 4950/1931. M. E. számú rendelet 5. §-a értelmében, ha a fél a bejelentési kötelezettség alá eső *külföldi fizetési eszközöknek és követeléseknek a rendelkezésre bocsátási kötelezettség* alól mentes összegekben felül eső részének felét a királyi államkincstárnak az eredeti pénznemben évi 5% kamat mellett 3 évre kölcsönképen átengedte, a rendelkezésre bocsátási kötelezettség alól a másik fele részre mentesül és a fele részről szabadon rendelkezhetik.

Az új rendelet abból indulva ki, hogy ha a kincstár az így nyújtott ú. n. devizakölcsönöket az eredeti pénznemben fizetné vissza, a kölcsönt nyújtók az így vissza kapott összegeket a korlátozó jogszabályok értelmében a Magyar Nemzeti Banknak beszolgáltatni lennének kötelesek. Ezért akként rendelkezik, hogy e devizakölcsönök tekintet nélkül a befizetés idejére 1938. január hó 1. napjától válnak az eredeti pénznemben visszafizetésre esedékessé és az esedékesség időpontjáig a kölcsön szolgálatát továbbra is az 5460/1932. M. E. sz. rendeletben meghatározott módon kell ellátni. (1. §.) A kamatokat ugyanabban a pénznemben kell megállapítani, amilyen pénznemben a kölcsön befizetése történt. A kamatokat az illető pénznemnek a Magyar Nemzeti Bank által a kamatozási év december havának első napját megelőzően utóljára közzétett pénzfolyamán kell pengő-értékre átszámítani.

A rendelet 2. §-a értelmében a királyi pénzügyminiszter kivételes esetekben 1935. január hó 1-től kezdve a kölcsönkövetelésre előleget folyósíthat, melynek összege nem haladhatja meg a kölcsönösszeg 50%-át és egyénenként 5000 pengőt. Az előlegeket a befizetett eredeti külföldi pénznemnek a Magyar Nemzeti Bank által 1935. január 1. napját megelőzően utóljára közzétett pénzfolyamán pengőre átszámítva kell fizetni. Aki tehát annak idején 11.475 P értékű 2.000 dollár devizakölcsönt nyújtott a kincstárnak, az indokolt esetben 1000 dollár fejében 3407 pengő 30 fillér tőketörlesztést kap kézhez, fennmaradván 1000 dollár kamatozó követelése. Mint a rendelet maga is megállapítja ez az előlegnek nevezett kifizetés tulajdonképpen tőketörlesztés.

Az erre irányuló kérelmet a pénzügyminiszternél írásban kell előterjeszteni és megjelölnödök a kérelem alapjául szolgáló, kivételes méltánylást érdemlő körülmények. Melléklendök az e körülményeket igazoló okiratok és a Magyar Nemzeti Bank által a befizetésül kiállított eredeti elismervény.

Az 1934. évi december hó 23-án hatályba lépett 10.800/1934. M. E. sz. rendeletnek (Bp. K. 288. szám) 1. §-a az 1290/1933., 7600/1933., 16.300/1933. és 16.301/1933. M. E. sz. rendeletekkel módosított és kiegészített 6900/1931. M. E. számú a *transfermoratoriumot szabályozó* rendeletnek az 1934. évi december hó 22. napján lejáró hatályát, 1935. december hó 22. napjáig bezáróan meghosszabbítja, minek folytán e rendeletekben 1934. december hó 22. napjáig megállapított határidő és időszakok 1935. december hó 22. napjáig bezáróan terjednek.

A 2. §. utal a 16.301/1933. M. E. sz. rendelet ama rendelkezésére, hogy árverési vételár vagy vagyontömeg bírói felosztásánál, ha a záloglevelek vagy kötvények kibocsátásának alapjául szolgáló követelés arany dollárban vagy a dollár meghatározott időpontbeli pénz-lábara utalással van meghatározva, a sorozandó követelésnek pengőre való átszámításában az arany értékét kell alapul venni. Ha a felosztásban az érdekelték nem egyeznek meg, úgy az arany érték és a: